

PASAULIEČIŲ PRANCIŠKONŲ ORDINO REGULA

Prologas

ŠV. PRANCIŠKAUS PARAGINIMAS ATGAILOS BROLIAMS IR SESERIMS

Viešpaties vardu!

Tiems, kurie atgailoja

Visi mylintys Viešpatį visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis (plg. *Mk* 12, 30) ir mylintys savo artimą kaip save patį (plg. *Mt* 22, 39), ir neapkenčiantys savo kūno silpnybių bei nuodėmių, ir priimantys mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kūną ir kraują, ir vedantys nuostabius atgailos vaisius: o kokie yra laimingi vyrai ir moterys, darantys tuos dalykus ir ištvėringai jų besilaikantys, nes ant jų ilsėsis Viešpaties Dvasia (plg. *Iz* 11, 2), Ji pas juos ateis ir apsigyvens (plg. *Jn* 14, 23); jie yra dangiškojo Tėvo, kurio darbus jie daro, sūnūs ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus sutuoktiniai, broliai ir motinos (plg. *Mt* 12, 50).

Esame sutuoktiniai, kai Šventosios Dvasios saitais ištikima siela susivienija su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi. Esame broliai, kai vykdome dangiškojo Tėvo valią (*Mt* 12, 50). Esame motinos, kai jį nešiojame savo širdyje ir kūne (plg. *I Kor* 6, 20) dėl Dievo meilės ir tyros bei nuoširdžios sąžinės; jį pagimdome šventais darbais, kurių pavyzdys turi šviesti kitiems (plg. *Mt* 5, 16).

O kaip garbinga turėti šventą ir didį Tėvą danguje! O kaip šlovinga turėti tokį puikų ir įstabų sutuoktinį, Globėją! O kaip šlovinga ir miela turėti tokį brolių ir sūnų, mieliausią, nuolankų, taikų, malonų, mylėtiną ir labiau už viską trokštamą, – mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, kuris savo gyvybę už avis paguldė (plg. *Jn* 10, 15) ir Tėvą meldė: „Šventasis Tėve, išlaikyk ištikimus savo vardui (*Jn* 17, 11) tuos, kuriuos man davei iš pasaulio. Jie buvo tavo, o tu juos atidavei man (*Jn* 17, 6). Tavo man patikėtus žodžius aš perdaviau jiems, o jie priėmė juos ir tikrai pažino, kad esu iš tavęs išėjęs; įtikėjo, kad esi mane siuntęs (*Jn* 17, 8). Meldžiu už juos, ne už pasaulį (plg. *Jn* 17, 9). Meldžiu ne tik už juos, bet ir už mane įtikėjusius per jų žodį (*Jn* 13, 20), kad jie pasiektų tobulą vienybę (plg. *Jn* 17, 23), kaip mes esame viena (*Jn* 17, 11). O Tėve, aš noriu, kad jie būtų su manimi ten, kur ir aš; kad jie pamatytų mano šlovę (*Jn* 17, 24) tavo karalystėje (*Mt* 20, 21). Amen“.

Tiems, kurie neatgailoja

Visi vyrai ir moterys, neatgailojantys ir nepriimantys mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kūno ir kraujo, ir nedorai bei nuodėmingai gyvenantys, ir pasiduodantys blogam geiduliui ir piktiems savo kūno geismams, ir nesilaikantys to, ką prižadėjo Viešpačiui, ir tarnaujantys pasauliui savo kūnu, kūniškais troškimais ir pasaulio aistromis, ir šio gyvenimo rūpesčiais, ir yra piktojo, kurio sūnūs jie yra ir kurio darbus jie daro, vergai (plg. *Jn* 8, 41); jie akli, nes nemato tikrosios šviesos, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Jie neturi dvasinės išminties, nes neturi Dievo Sūnaus, kuris yra tikroji Tėvo išmintis. Apie juos rašoma: jų išmintis buvo išbarstyta [liet. „suglumę nebežinojo, ką daryti] (plg. *Ps* 107, 27) ir prakeikti, kurie nuklysta nuo Tavo įsakymų (*Ps* 119, 21).

Jie mato ir pripažįsta, žino ir daro bloga ir taip sąmoningai naikina savo sielą. Atverkite akis, o akliai, apgauti savo priešų: kūno, pasaulio ir piktojo; nes kūnui saldu nusidėti ir koktu tarnauti Dievui, todėl kad visos nedorybės ir nuodėmės, kaip sako Viešpats Evangelijoje, kyla ir išeina iš žmogaus širdies (plg. *Mk* 7, 21).

Ir kaip nieko gero neturite šiame pasaulyje, nieko neturėsite ir būsimajame. Galvojate ilgai valdyti šio pasaulio tuštynes, bet apsigauunate, nes ateis diena ir valanda, apie kurią negalvojate, kurios nepažįstate ir nežinote; kūnas išsenka, prisiartina mirtis ir žmogus miršta karčia mirtimi. Ir nesvarbu, kur, kada ir kaip žmogus miršta mirtinoje nuodėmėje neatgailojęs ir neatsiteišęs, jei gali atsiteisti ir neatsiteisia, tuomet piktasis išplėšia jo sielą iš kūno taip kamuodamas ir kankindamas, kad niekas to negali įsivaizduoti, tik tas, kuris tai patiria. Ir visi gabumai, ir galios, ir žinojimas, ir išmintis (2 Kr 1, 12), kuriuos tikėjo turį, bus atimta (plg. Lk 8, 18; Mk 4, 25). Liks visos jų gėrybės giminėms ir draugams, kurie ims jas ir išsidalys, o paskui sakys: „Tebūna prakeikta jo siela, nes galėjo mums daugiau duoti ir daugiau pelnyti, nei pelnydavo“. Kirminai suėda kūną, ir taip jie pražudo per šį trumpą žemiškąjį gyvenimą ir kūną, ir sielą. Ir eina į pragarą, kur kentės kančias be pabaigos. Dėl meilės, kuri yra Dievas (plg. 1 Jn 4, 16), meldžiame visus, kuriems pateks šis laiškas, iš Dievo meilės palankiai priimti kvapniuosius pirmiau minėtus mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus žodžius. Tebūna jie dažnai skaitomi tiems, kurie nemoka skaityti. Tesaugo juos atmintyje ir šventai tevykdo iki galo, nes jie yra dvasia ir gyvybė (Jn 6, 64). Ir tie, kurie to nevykdys, turės duoti apyskaitą teismo dieną (plg. Mt 12, 36) priešais mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus teismą (plg. Rom 14, 10).

I skyrius

PASAULIEČIŲ PRANCIŠKONŲ ORDINAS (OFS)¹

1. Pranciškoniškoji šeima yra viena iš daugelio Šventosios Dvasios Bažnyčioje sužadintų šeimų². Ji jungia visus Dievo tautos narius – pasauliečius, pašvęstojo gyvenimo asmenis ir kunigus, – kurie savyje atpažįsta pašaukimą sekti Kristumi, einant šv. Pranciškaus Asyžiečio pėdomis³.

Skirtingais būdais ir formomis, bet gyva savitarpio bendryste jie rūpinasi perteikti savo bendro Serafiškojo Tėvo charizmą Bažnyčios gyvenime ir misijoje⁴.

2. Pasauliečių pranciškonų ordinas turi ypatingą vietą šioje šeimoje. Jis yra visų katalikiškų brolių, pasklidusių pasaulyje ir atvirų kiekvienam tikinčiųjų sluoksniui, darni sąjunga. Šiose brolijose broliai ir seserys, Dvasios raginami, siekia tobulos meilės pagal savo, kaip pasauliečių, padėtį, įžadais įsipareigodami šv. Pranciškaus pavyzdžiu gyventi Evangelija ir laikytis šios Bažnyčios patvirtintos Regulos⁵.

3. Ši Regula, pakeičianti *Memoriale propositi* (1221) ir Regulas, patvirtintas Jų Šventenybių Mykolo IV ir Leono XIII, pritaiko pasauliečių pranciškonų ordiną prie Šventosios Bažnyčios reikmių ir lūkesčių kintančiomis laiko sąlygomis. Regulos aiškinimas priklauso Šventajam Sostui, o jos pritaikymas bus išdėstytas Generalinėse Konstitucijose ir daliniuose Statutuose.

II skyrius

GYVENIMO BŪDAS

4. Pasauliečių pranciškonų regula ir gyvenimas yra toks: jie laikosi mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus evangelijos, sekdami šv. Pranciškumi Asyžiečiu, kuris Kristų padarė savo gyvenimo su

¹ Taip pat vadinama Pasauliečių pranciškonų brolija arba Trečiuoju pranciškonų ordinu (santrumpa TOF).

² *Lumen Gentium*, 43.

³ Pijus XII, 1956 07 01, *Kreipimasis į tretininkus*, I.

⁴ *Apostolicam Actuositatem*, 4, 8.

⁵ Can. 702,1 [314].

Dievu ir žmonėmis įkvėpėju ir centru⁶. Kristus, Tėvo Meilės dovana, yra kelias pas Jį, tiesa, į kurią Šventoji Dvasia mus veda, gyvenimas, kurio Jis atėjo apščiai duoti⁷.

Be to, pasauliečiai pranciškonai teįsipareigoja uoliai skaityti Evangeliją, eiti iš Evangelijos į gyvenimą ir iš gyvenimo į Evangeliją⁸.

5. Tad pasauliečiai pranciškonai teieško gyvo ir veiksmingo Kristaus asmens broliuose, Šventajame Rašte, Bažnyčioje ir liturgijoje. Šv. Pranciškaus, kuris sakė: „Šiame pasaulyje kūniškai nematau Aukščiausiojo Dievo Sūnaus, išskyrus Jo švenčiausiąjį Kūną ir švenčiausiąjį Kraują“, tikėjimas teįkvepia ir tekreipia jų eucharistinį gyvenimą.

6. Krikštu su Kristumi palaidoti ir prikelti jie tapo gyvais Bažnyčios nariais ir įžadais dar stipriau su Ja susivieniję, tepasidaro jos misijos tarp žmonių liudytojais bei įrankiais, skelbiantys Kristų savo gyvenimu ir žodžiu.

Šv. Pranciškaus įkvėpti ir su juo pašaukti atstatyti Bažnyčią, teįsipareigoja gyventi visiškoje bendrystėje su popiežiumi, vyskupais ir kunigais, palaikydami pasitikintį ir atvirą apaštališko kūrybiškumo dialogą⁹.

7. Dėl savo pašaukimo tapę „atgailos broliais ir seserimis“¹⁰ ir Evangelijos jėgos pastūmėti, tepritaiko savo mąstymo ir veikimo būdą prie Kristaus būdo per esminį vidinį pasikeitimą, kurį pati Evangelija vadina „atsivertimu“. Dėl žmogiškojo silpnumo toks atsivertimas turi vykti kasdien¹¹.

Einant šiuo atsinaujinimo keliu Atgailos sakramentas yra išskirtinis Tėvo gailestingumo ženklas ir malonės šaltinis¹².

8. Kaip Jėzus buvo tikrasis Tėvo garbintojas, taip malda ir kontempliacija tebūna jų buvimo ir veikimo siela¹³.

Tedalyvauja sakramentiniame Bažnyčios gyvenime, pirmiausia Eucharistijoje, ir tesijungia į liturginę maldą pagal kurią nors Bažnyčios nustatytą formą, taip išgyvendami Kristaus gyvenimo slėpinius.

9. Mergelę Mariją, nuolankią Viešpaties tarnaitę, priėmusią kiekvieną Jo žodį ir kvietimą, Pranciškus apgaubė neapsakoma meile ir paskyrė savo šeimos Globėja ir Užtarėja¹⁴. Pranciškonai pasauliečiai teliudija Jai savo karštą meilę, sekdami jos besąlygišku atsidavimu ir su pasitikėjimu uoliai meldamiesi¹⁵.

10. Susivieniję Jėzaus, kuris sudėjo savo valią į Tėvo rankas, atperkamuojų klusnumu, ištikimai tevykdo pareigas skirtingomis savo gyvenimo aplinkybėmis bei sąlygomis¹⁶ ir teseka neturtėliu ir nukryžiuotu Kristumi, liudydami jį net ištikus sunkumams ar persekiojimams¹⁷.

---

⁶ *1 Celaniečio*, 18. 115.

⁷ *Jn* 3, 16; 10, 10; 14, 6.

⁸ *Apostolicam Actuositatem*, 30, 8.

⁹ Paulius VI, 1971 05 19, *Kreipimasis į tretininkus*, III.

¹⁰ *Memoriale propositi*.

¹¹ *Lumen Gentium*, 8; *Unitatis Redintegratio*, 4; *Paenitemini*, Pream.

¹² *Presbyterorum ordinis*, 18, 2.

¹³ *Apostolicam Actuositatem*, 4, 1–3.

¹⁴ *2 Cel*, 198.

¹⁵ *Lumen Gentium*, 67; *Apostolicam Actuositatem*, 4, 10.

¹⁶ *Lumen Gentium*, 41.

¹⁷ *Lumen Gentium*, 42, 2.

11. Kristus, pasitikėdamas Tėvu, pasirinko sau ir savo Motinai neturtingą ir nuolankų gyvenimą¹⁸, nors dėmesingai ir su meile vertino sukurtą tikrovę. Tad pasauliečiai pranciškonai tesiekia atsitraukti nuo laikinųjų gėrybių ir deramai jas vartoti, supaprastindami savo medžiaginius poreikius. Tegu save laiko, sekdami Evangelija, gėrybių, kurias Dievo vaikai gavo dovanai, prievaizdais.

Taigi, laikydamiesi „Palaiminimų“ dvasios, tesistengia apvalyti savo širdį nuo bet kokio turto ir valdžios geidimo bei polinkio į tai, tebūna kaip „piligrimai ir svetimšaliai“, keliaujantys į Tėvo namus¹⁹.

12. Liudydami būsimąsias gėrybes ir dėl prisiimto pašaukimo įsipareigodami išlaikyti širdies tyrumą, teišsilaisvina mylėti Dievą ir brolius²⁰.

13. Kaip Tėvas kiekviename žmoguje mato savo Sūnaus, Pirmgimio iš daugybės brolių²¹, bruožus, taip pasauliečiai pranciškonai nuolankia ir pagarbia dvasia tepriima visus žmones kaip Viešpaties dovaną²² ir Kristaus atvaizdą.

Brolystės jausmas leis jiems džiaugsmingai save laikyti lygiais su visais žmonėmis, ypač su mažiausiais, kuriems stengsis sukurti gyvenimo sąlygas, derančias Kristaus atpirktiems kūriniais²³.

14. Pasauliečiai pranciškonai drauge su kitais geros valios žmonėmis pašaukti kurti broliškesnę ir evangeliškesnę pasaulį, idant ateitų Dievo karalystė. Atsimindami, kad „sekantis Kristų, tobulą Žmogų, pats tampa žmogiškesnis“, su išmanymu, krikščioniškos tarnystės dvasia tevykdo tai, už ką atsakingi²⁴.

15. Savo žmogiškojo gyvenimo liudijimu bei drąsiomis iniciatyvomis tiek individualiai, tiek bendrai teremia teisingumą, ypač viešojo gyvenimo srityje konkrečiai teįsipareigoja su tikėjimu derantiems dalykams²⁵.

16. Tevertina darbą kaip dovaną ir dalyvavimą kūrime, atpirkime ir tarnystėje žmonių bendruomenei²⁶.

17. Savo šeimose tepuoselėja pranciškoniškąją taikos, ištikimybės ir pagarbos gyvybei dvasią, stengdamiesi tapti jau atnaujinto Kristuje pasaulio ženklu²⁷.

Sutuoktiniai, gyvenantys santuokos malone, ypač teliudija pasauliui Kristaus meilę savo Bažnyčiai. Paprastai ir atvirai krikščioniškai auklėdami, būdami atidūs kiekvieno vaiko pašaukimui, džiaugsmingai telydi savo vaikus jų žmogiškojoje ir dvasinėje kelionėje²⁸.

18. Be to, tegerbia kitus kūrinius, gyvus ir negyvus, kurie „nešioja Aukščiausiojo žymes“²⁹, ir tesistengia pereiti nuo pagundos išnaudoti [kūriniją] prie pranciškoniškosios visuotinės brolybės minties.

¹⁸ *Laiškas visiems tikintiesiems*, 5.

¹⁹ *Rom 8, 17; Lumen Gentium*, 7, 5.

²⁰ *Perspėjimai*, 16; *Pirmasis laiškas visiems tikintiesiems*, 69.

²¹ *Rom 8, 29*.

²² *2 Cel*, 85; *Laiškas visiems tikintiesiems*, 26; *Regula n. b. (nepatvirtinta)* 7, 15.

²³ *Regula n. b. (nepatvirtinta)*, 9, 3; *Mt 25, 40*.

²⁴ *Lumen Gentium*, 31; *Gaudium et spes*, 93.

²⁵ *Apostolicam Actuositatem*, 14.

²⁶ *Gaudium et spes*, 67, 2; *Regula n. b. (nepatvirtinta)*, 7, 4; b. (patvirtinta), 5, 2.

²⁷ *Leono XIII regula*, 11, 8.

²⁸ *Lumen Gentium*, 41, 5; *Apostolicam Actuositatem*, 30, 2, 3.

²⁹ *1 Cel*, 80; *Kūrinijos giesmė*, 4.

19. Atmindami, kad yra taikos, kuri turi būti be paliovos kuriama, nešėjai, teieško vienybės ir broliško sutarimo dialogu, pasitikėjimu žmoguje glūdinčia dieviškąja sėkla ir perkeičiančia meilės bei atleidimo galia³⁰.

Tobulo linksmumo skleidėjai bet kuriomis aplinkybėmis tesistengia kitiems nešti džiaugsmą ir viltį³¹.

Įskiepyti į Kristaus Priskėlimą, suteikiantį tikrą reikšmę Seseriai Mirčiai, ramiai tekeliauja į galutinį susitikimą su Tėvu³².

III skyrius

GYVENIMAS BROLIJOJE

20. Pasauliečių pranciškonų ordinas skirstomas į įvairių lygmenų brolijas: vietines, regionines, nacionalines ir tarptautines. Kiekviena iš jų yra moralinis asmuo Bažnyčioje³³. Šios įvairių lygmenų brolijos tarpusavyje derinasi ir jungiasi pagal šios Regulos ir Konstitucijų normas.

21. Skirtingu lygmeniu kiekvienai brolijai vadovauja ir ją tvarko taryba ir Ministras (arba Prezidentas), kuriuos pagal Konstitucijas išrinko davę įžadus nariai³⁴.

Jų tarnystė yra laikina, ji apima įsipareigojimą ir atsakomybę už kiekvieną grupės narį ir visą bendruomenę.

Brolijos sudaromos pagal Konstitucijų normas, pagal skirtingus jų narių ir sričių poreikius, remiantis atitinkamos Tarybos nuorodomis.

22. Vietos brolija turi būti kanoniškai įsteigta. Taip ji tampa pirmine Ordino ląstele ir regimu Bažnyčios ženklu, meilės bendruomene. Ji tebūna išskirtinė vieta ugdyti Bažnyčios pajautą ir pranciškoniškąjį pašaukimą, taip pat gairinti jos narių apaštališkąjį gyvenimą³⁵.

23. Prašymai priimti į Pasauliečių pranciškonų ordiną turi būti pristatomi vietos brolijai, kurios Taryba sprendžia dėl naujų brolių priėmimo³⁶.

Į Ordiną įsitraukiama palaiptais: per įvedimo laikotarpį, per bent vienerius metus trunkantį ugdymo laikotarpį ir duodant įžadus gyventi pagal Regulą³⁷. Šioje raidoje įpareigojama dalyvauti visa brolija pagal savo gyvenimo būdą. Įžadams duoti tinkamas amžius ir pranciškoniškas ženklas³⁸ nustatomas Statutuose.

Įžadų esmė yra nuolatinis įsipareigojimas³⁹.

Su ypatingais sunkumais susidūrę nariai teaptaria savo problemas broliškame pokalbyje su Taryba. Dėl atsitraukimo ar galutinio atleidimo iš Ordino prireikus sprendžia Brolijos taryba, remdamasi Konstitucijų norma⁴⁰.

³⁰ *Leono XIII regula*, II, 9; *Trys draugai*, 14, 58.

³¹ *Perspėjimai*, 21; *Regula* n. b. (nepatvirtinta), 7, 17.

³² *Gaudium et spes*, 78, 1–2.

³³ Can. 687 [309].

³⁴ Can. 697 [309].

³⁵ Pijus XII, 1956 07 01, *Kreipimasis į tretininkus*, 3.

³⁶ Can. 694 [307].

³⁷ *Memoriale propositi*, 29–30.

³⁸ *I Cel*, 22.

³⁹ *Memoriale propositi*, 31.

⁴⁰ Can. 696 [308].

24. Skatindama narių tarpusavio bendrystę Taryba turėtų organizuoti nuolatinis Brolijos susirinkimus ir dažnus susitikimus su kitomis pranciškoniškomis grupėmis, ypač jaunimo, apimdama tinkamiausias pranciškoniškojo ir bažnytinio gyvenimo ugdymo priemones ir kiekvieną padrašinama Brolijos gyvenimui⁴¹. Ši bendrystė tęsiasi ir su mirusiais broliais, jų sielas užtariant malda⁴².

25. Visi broliai ir seserys pagal savo išgales teprisideda padengdami Brolijos pragyvenimo, liturginės tarnystės, apaštalavimo ir meilės darbų išlaidas. Vietos brolijos tepasirūpina aukštesniųjų brolijos tarybų išlaidų padengimu⁴³.

26. Konkretus bendrystės ir bendros atsakomybės ženklas tebūna skirtingų lygmenų Tarybų kreipimasis, remiantis Konstitucijomis, į keturių pranciškoniškųjų [vienuolinio] pašvęstojo gyvenimo šeimų, su kuriomis Pasauliečių brolija yra amžiams susieta, vyresniuosis, prašant tinkamų ir dvasiniam vadovavimui gerai pasirengusių brolių.

Ministras, arba prezidentas, sutinkant Tarybai, tesikreipia į kompetentingus [vienuolinio] pašvęstojo gyvenimo vyresniuosis⁴⁴, prašydamas pastoraciniais tikslais nuolat lankyti broliją, taip skatinant likti ištikimiems charizmai, laikytis Regulos ir labiau padedant brolijos gyvenimui. Pagal Konstitucijas broliškų apsilankymų derėtų prašyti ir aukštesniojo brolijos lygmens atsakingųjų.

„Tuos, kurie laikosi šių dalykų, mūsų Aukščiausiasis Tėvas tepalaimina danguje, o žemėje tepalaimina Jo mylimasis Sūnus drauge su Guodėja Šventąja Dvasia.“

(Šv. Pranciškaus palaiminimas)

---

⁴¹ Can. 697 [309].

⁴² *Memoriale propositi*, 23.

⁴³ *Memoriale propositi*, 20.

⁴⁴ *Mykolo IV regula*, skyrius 16.